

Kurri pettus, walle feel,
Wägga helde, kerge meel,
Tewad ilmas paljo pahha,
Kautawad au ja rahha.
Perremees niiud töttas linna
Sellepärrast umbest minna,
Et ta sullast lahti ostaks,
Wää-tenistussest peästaks;
Agga kelmi teggo läbbi,
Jäi taggas! se abbi!
Et niiud nefrut teinud wölgä,
Perremees siis pöörnud selga,
Astund sani, fötnud ärra,
Pettis nefrut jänud pärra!
Nenda läimud petja lässi,
Mis on töeste terwe tössi!

Merre Häddä.

Ahhe Ahwrikama saddama liggi seisits suur laew ankro peäl ja otis head tuust, et India male purjutada. Korraga töüsits lange torm, mis faks ööd ja faks päwa turis, et Ma ja taewas kous ollid. Laew töüsits laenete otsas ülles taewa alla ja waus pea jälle függawasse

merre pöhja. Mastid murtsid ja purjud lõhke sid, ja wimaks läks ka ankro töu katki, siis aias torm laewa ühhe liwa - lee peale, kus ta finni jäi ja nüüd kiskusid laened ühte tüksi, teise järrele, laewa küljest lahti.

Kaldal seisits suur hulk rahvast ja waat sid peält, kes hea melega neid ollefsid aitnud, kes laewa peäl ollid; agga neil ei olnud pati egg a luupi, kellega ollefsid woinud appi minna. Korraga astus üks wanna, 70 aastane mees, nimmega „Woltemade”, sonna lausumatta raha wa seast wälja, jooksis kojo, kargas hobbuse selga, ruttas merre äre ja hüdis: „Innimessed! aitke innimesi!” Nenda ajas temma wahhutawast laenetest läbbi, peale 300 sammo, funni laewa jure ja hüdis seäl: „Kaks teie seast lasko ennast mahha merresse ja heitko tuggewaste minno hobbuse händus finni, kül Jummal meid jubba kaledale aitab, ja siis tullen jälle taggas! ja toon teised, funni teid feiki peästan!” Kohhe ollid ka faks neist hobbuse händas finni ja wannamees tulli nendega ojudes kaledale. Kui ta kaledale olli sanud, pöris kohhe taggas! ja töi jälle faks meest kaledale. Nenda olli